

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 689/22
31.8.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија др Драгице Попеску, председника већа, Светлане Павић и Весне Миљуш, као чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник, адвокат Славиша Петковић из Обреновца, Карађорђева 8, против туженог ББ из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа адвокат Александар Лазић из Обреновца, ул. Аце Симовића 7, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Обреновцу П 224/19 од 09.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.8.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог ББ из ..., па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Обреновцу П 224/19 од 09.06.2021. године, у делу става првог изреке за износ накнаде материјалне штете од 387.000,00 динара, као и у ставу другом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Обреновцу П 224/19 од 09.06.2021. године, у преосталом делу става првог изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ББ из ... да тужиљи АА из ..., на износ накнаде материјалне штете од 387.000,00 динара, плати законску затезну камату почев од 09.06.2021. године, као дана пресуђења, па до исплате, све у року од 15 дана, од дана пријема преписа пресуде, док се **ОДБИЈА** захтев тужиле за исплату законске затезне камате на наведни износ за период од 29.11.2018. године, као дана вештачења, па до 09.06.2021. године, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Ставом првим изреке побијане пресуде Основног суда у Обреновцу П 224/19 од 09.06.2021. године, усваја се тужбени захтев тужиле АА из ..., па се обавезује тужени ББ из ... да јој на име накнаде материјалне штете исплати износ од 387.000,00 динара,

са затезном каматом почев од 29.11.2018. године, као дана вештачења, па до исплате, све у року од 15 дана. Ставом другим изреке побијане пресуде обавезује се тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 198.270,00 динара у року од 15 дана.

Против ове пресуде благовремену жалбу је изјавио је тужени побијајући је из свих разлога прописаних одредбом члана 373 ЗПП.

Апелациони суд у Београду испитао је побијану пресуду у смислу одредбе члана 386. ЗПП (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, са свим изменама и допунама), наставши да је жалба туженог је делимично основана.

Према утврђеном чињеничном стању уговорне стране су постигле споразум да тужени изврши уређење – чишћење кућног плаца тужиље, који обухвата део површине на којој је уписана у ЛН број 359 КО Орашац, као сувласник са 1/3 на кп. бр. 1648, 1649, 1650, 1651/1, 1652/2, између осталих. Из исказа саслушаних сведока, а делимично из исказа странака, произлази да је тужени за извођење ових радова ради чишћења плаца, непосредно учествовао, али је ангажовао и трећа лица, која су делимично финансирана новчаним средствима тужиље, а делимично тиме што су, као извођачи радова, узимали део дрвне масе од сече дрвета. У овим радовима које је организовао тужени та лица су радила претежно алатима за сечу растиња и механизацијом – багерима. Тужени је у одређеним фазама радова на уређивању плаца и после одређених радова, исте сликао и тужиљи достављао фотографије, те се она саглашавала са начином и обимом изведених радова, јер је била ван земље. Међутим, према њеном исказу, као и исказу сведока ВВ, она није у потпуности била упозната са врстом и количином посечених стабала на свом поседу, првенствено када су у питању стабла јасена поред асфалтираног пута, а што није био предмет договора међу странкама, пошто није имала непосредан увид у ситуацију на лицу места, пошто се налазила у иностранству, те није могла да приговори радовима или изнесе одређене примедбе. Међу странкама је постојао недовољно прецизан споразум у погледу предмета уговорне обавезе туженог уређења плаца, али је уговорено да уклони првенствено неупотребиво растиње – корење, пропале воћке и један јасен који је сметао комшијама, као и пањеве и да склони и прода магазу која је постојала на плацу тужиље. По предлогу за обезбеђење доказа, суд је изашао на лице места дана, 30.10.2018. године, у предмету истог суда Р 598/18 и утврдио да је на кп. бр. ..., који излази на јавни пут ... КО ..., кућни плац где су стара и нова кућа и помоћни објекат, док је кп. бр. ... запуштена и у растињу и на којој се налазе три пања које је посекао тужени, који се налазе до суседне парцеле и то два пања један поред другог, а трећи, до јавног пута. Кат. парцела бр. ... је по култури пашњак и налази се до јавног пута на којој су три велика и два мања пања, а кп.бр. ... је по култури њива, која је необрађена, док је на кп. бр. ..., која је по култури воћњак, парцела на којој се налазе стабла старих шљива и на којој су три пања. Према налазу и мишљењу вештака геодетске струке, Ђорђа Јанковића из Агенције “Геодата ПГЈ” од 26.11.2018. године, снимљени су посечени пањеве на парцелама које су биле предмет увиђаја суда, те су дате димензије и њихов графички приказ по наведеном парцелама. Према налазу и мишљењу вештака за област шумарства, Александра Влајнића, од 03.12.2018. године, у односу на констатована

посечена стабла, утврђена је бруто запремина дрвета и то: од укупно 24 (двадесет четири) стабла посеченог јасена, запремина од 59,29 м³; од 4 (четири) стабла америчке тополе бруто запремина је 20,49 м³, од стабла цера и осталих воћкарица у укупној количини од три стабла, бруто запремина је 4,33 м³, па је укупна вредност запремине посеченог дрвећа коју је вештак разматрао 437.074,00 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је донео побијану пресуду на основу одредбе чл. 262. и 154. ЗОО, у вези са чланом 277. ЗОО, нашавши да је тужбени захтев тужиље основан, те је крећући се у границама истог, обавезао туженог да јој на име штете исплати износ од 387.000,00 динара, са законском затезном каматом на тај износ почев од 29.11.2018. године, као дана вештачења па до исплате, с тим да је побијана пресуда правилна у односу на износ накнаде штете на чију исплату је обавезан тужени, јер је прекорачивши уговорну обавезу, тужиљи нанео штету.

Наиме, првостепени суд је нашао да како је према одредби члана 262. став 1. ЗОО, поверилац у обавези да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је савесно у свему како она гласи, а из изведених доказа, тј. према увиђају суда на лицу места и према налазу и мишљењу вештака, произилази да су посечена и стабла на која се наведени споразум странака није односио, има места примени одредбе члана 262. став 2. ЗОО, којом је прописано да када дужник не испуни обавезу или задоцни са њеним испуњењем, поверилац има право захтевати и накнаду штете коју је услед тога претрпео. Одредбом члана 154. став 1. ЗОО прописано је да ко другоме проузрокује штету, дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. Како је у поступку доказано да је тужени крив за непоштовање споразума странака у вези са радовима, то је одговоран за штету коју је тужиља претрпела сечом дрвета, у количини и вредности која је утврђена налазом вештака из области шумарства, од 437.074,00 динара, која вредност премашује износ тужбеног захтева. Међутим, тужиљи је досуђена накнада штете у нижем износу од утврђене вештачењем, тј. у границама тужбеног захтева, па је побијана одлука правилна у том делу који не премашује кубикажу посеченог дрвета, супротно наводима жалбе туженог. Стога је првостепени суд усвојио тужбени захтев за накнаду штете у висини од 387.000,00 динара, за који је овај суд нашао да је адекватан ценама у време доношења судске одлуке.

Међутим, у односу на период плаћања законске затезне камате овај суд је одлучио као у ставу другом изреке ове пресуде, због погрешне примене материјалног права, на утврђено чињенично стање и то одредби чл 277. и 324. ЗОО, у вези са чланом 189. став 2. ЗОО преиначивши побијану пресуду у том делу, пошто се не може сматрати да је са даном вештачења које је изведено две и по године пре пресуђења, тужени пао у доцњу, у смислу одредби члана 324. ЗОО, већ је у доцњи тек од пресуђења. Наиме, вештачење од стране вештака шумарске струке изведено је 29.11.2018. године, а тужиља није предложила ново вештачења на околност утврђења висине штете, имајући у виду утврђени износ штете у односу на висину постављеног тужбеног захтева, на који износ тужиља основано потражује камату, сходно члану 277. ЗОО. Стога овај суд дан пресуђења сматра даном када је утврђена висина штете и када је тужени пао у

доцњу, све у смислу одредбе члана 189 став 2 ЗОО, којом је прописано да се висина штете одређују према ценама у време доношења судске одлуке, изузев случаја када закон наређују што друго. Налазећи да од вештачења до пресуђења не сме протећи рок дужи од примереног и неопходног, односно разумног у свакој конкретној ситуацији, због чега не сме бити дужи од 6 месеци, док је у овом случају од дана вештачења до пресуђења протекло преко две и по године, овај суд је одбио захтев за камату за период пре пресуђења, те је пресуду у том делу преиначио обавезавши туженог да тужиљи плати камату на износ накнаде штете од 387.000,00 динара, почев од пресуђења, 09.06.2021. године, па до исплате.

Овај суд је ценио остале наводе жалбе нашавши да су без утицаја на одлуку суда.

Са свега изложеног одлучено је као у изреци на основу чл. 390. и 394. тачка 4. ЗПП.

Применом члана 401. тачка 2. ЗПП-а, потврђена је као правилна и одлука првостепеног суда о трошковима парничног поступка која је донета сходно успеху странака у спору, а на основу чл. 150. и 153. став 1. ЗПП, будући да преиначење није довело до корекције висине парничних трошкова, односно до њиховог смањења.

Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка имајући у виду да је у поступку по жалби успео у односу на мањи део тужбеног захтева.

**Председник већа-судија
др Драгица Попеску, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић